

Forum

'Goed voermodel schat vooraf effect van rantsoenverandering in'

Het februari 1-nummer (pagina's 10, 11 en 12) van Veeteelt bevatte een artikel over de vergelijking van rantsoenmodellen. Daarin werd kritiek geuit op het Nederlandse Koemodel. Daar wil ik via deze reactie op ingaan.

Conclusie van het artikel is dat melkproductie een goede verklaring vormt voor de voeropname. Dat is logisch; een hoge melkproductie kan alleen totstandkomen dankzij een goede voeropname.

De rol van het gewicht is eveneens goed verklaarbaar. Oudere en vaak ook zwaardere melkkoeien bezitten een grotere opnamecapaciteit dan jongere en bijgevolg lichtere dieren. Bovendien hebben koeien die veel vreten een betere pensvulling en dat tikt ook aan in het gewicht. Met gewichtmeting neem je dus een stukje voeropname mee. Kortom, als je de melkproductie en het gewicht weet, heb je dus eigenlijk de voeropname niet meer nodig. Een voeropnamemodel dat alleen melkproductie en gewicht gebruikt, is daarom helaas alleen geschikt om achteraf te schatten wat de voeropname was.

Het Koemodel-2002 is daarentegen ontwikkeld met de gedachte dat een voeropnamemodel alleen echt nuttig is wanneer daarmee vooraf valt in te schatten wat de voeropname wordt bij een verandering in het rantsoen of bij het voeren van een nieuwe kuil. Op die manier kan de melkveehouder eventueel

de krachtvoergiften aanpassen om de energie-opname op peil te houden. Als je eerst moet wachten tot de melkproductie is gedaald, ben je mooi te laat en heb je niet zo veel aan een mogelijk nauwkeuriger schatting.

De relatie tussen rantsoenwijziging, voeropname en melkproductie is af te lezen uit een studie van het Praktijkonderzoek waarin steeds de verhouding tussen snijmais en graskuil in het rantsoen werd gewijzigd. Een groter aandeel snijmais resulteerde, zoals de figuren 1 en 2 weergeven, in een hogere drogestofopname (en energieopname) met als gevolg een hogere melkproductie.

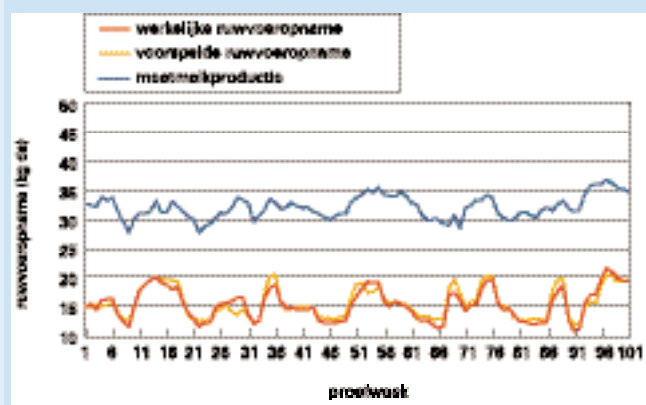
Het Praktijkonderzoek heeft zelf ook een studie uitgevoerd naar de voorspelnauwkeurigheid op basis van 14.251 koewaarnemingen van zes verschillende proefbedrijven en 14 proeven met grote variatie in krachtvoergiften en rantsoensamenstelling. Ook hier bleek het DVV-model uitstekend te presteren, maar niet beter dan het Koemodel-2002, dat een kleinere relatieve en absolute voorspelfout had. Dit neemt niet weg dat er wellicht nog verbeteringen mogelijk zijn aan het Koemodel-2002. In situaties met weinig rantsoenwijzigingen kunnen melkproductie en het afkalfgewicht mogelijk helpen om de voorspelfout op dierniveau te verkleinen. Voorwaarde is wel dat zulke gegevens goed, snel en goedkoop beschikbaar moeten zijn. Lang niet alle veehouders beschikken over een elektronische melkmeting en bedrijven waar de koeien dagelijks automatisch worden gewogen zijn een zeldzaamheid.

Ronald Zom,
Praktijkonderzoek ASG,
Wageningen Universiteit

Reageren?

In Veeteeltforum geven lezers hun mening over actuele onderwerpen of reageren zij op in Veeteelt verschenen artikelen. Reageren? Zelf een bijdrage leveren? Schrijf of e-mail: veeteelt@veeteelt.nl.

Figuur 1 – Drogestofopname (voorspeld en werkelijk) en gerealiseerde melkproductie

Figuur 2 – Percentage mais in proefrantsoen

